

Jordi Pegenaute

Jordi Pegenaute és un músic granollerí especialitzat amb la guitarra elèctrica. Va nèixer a Barcelona, fa prop de 28 anys, i es dedica a la música des dels 20 anys. El seu estil va des del jazz més clàssic fins al funky més actual, passant pel pop, el rock i el que convingué, la seva tècnica és molt depurada, però per ell es poc, dedicant unes hores diàries, al perfeccionament i coneixement de la guitarra. Ha tingut diferents grups, des del llegendari "KANNABIS" seguint per "BARCELONA BOULEVARD" "MALA MEMORIA", "OA'6" "SLYNKY BOO ART OIL" i finalment "TE PUNCH". Últimament a actuat a dues importants sales de la capital del principat. Amb OA'6 a "KGB" i amb TE PUNCH a "OTTO ZUTZ". Poc a poc les portes de la popularitat s'obren per aquest músic, que a la nostra ciutat és tot un ídol, els seus concerts són veritables esdeveniments populars. Doncs bé, anem a conèixer'los una mica més:

- Quan tingueres el primer contacte amb la música?

- Desde petit, el meu pare era músic i de sempre sentia discos de música clàssica. Sempre em van interessar.

- I amb el jazz?

- També gràcies al meu pare, a ell li agradava molt, sobre tot pianistes, Ellington, Basie, Garner...

- Per què la guitarra?

- Per la facilitat de transport, i perquè va més amb la meua personalitat, és dolça, però al mateix temps agresiva.

- West Montgomery, Charlie Crhistian, o Stanley Jordan?

- Sens dubte, West Montgomery.

Eric Clapton, Jimmy Page o Carlos Santana?

- Jimmy Page, és més creatiu.

- I que em dius de Vicens Vacca?

- El "Number One", el rei de la sensibilitat. Un motiu d'orgull haver pogut tocar amb ell.

- Músics de jazz de la teua preferència.

- No sé, n'hi ha molts, John Scofield, Marc Johnson...

- I de Rock?

- Bill Brunford (drums) Hiron Bullock (guitarra) Stanley Clarke (baix) i Chick Corea (piano).

- El millor guitarrista del país?

- Jordi Bonell (Azucar Imaginario) (Bocanegra).

- Discos fonamentals, per a tu.

- "We Want Miles" de Miles Davis, "In Said out Said" de Mike Stern, "Larks tongues in aspic" de King Crimson. L'últim de la Mahavisnu Orchestra, l'últim de Bass Desire i tots els de Miles Davis amb John Coltrane.

- La teua guitarra.

- En tinc dues, la Gibson Lespaul i la Fender performer.

- Vius exclusivament de la música?

- Sí, interpretant i donant classes.

- Llocs on has actuat?

- A part dels últims a KGB i a OTTO ZUTZ, tinc molt bon record de dos en especial, al Parc de l'Oest a Madrid i a dalt de tot del Turó de l'Home, al Montseny.

- Una utopia.

- Una bona infraestructura per els músics, sales per actuar, circuits estables, en una paraula, una mica més d'ajut.

- Una il·lusió.

- Veure a "TE PUNCH", actuar en un lloc molt important.

Una fantasia.

- Tenir el meu propi estudi de gravació.

- Amb totes aquestes preguntes podem conèixer una mica més a Jordi Pegenaute. Vaig preguntar-li al final si havia quedat alguna pregunta al tinter. De seguida respongué que sí, que volia parlar de "TE PUNCH" dels seus companys, Joan Rectoret, Isabel Angulo, Enric Illa, Perico Sanbean i Xavier Figuerola, però l'espai no dona més de sí, i quedem per una propera ocasió, per a fer un reportatge exclusivament de "TE PUNCH".

Lluís SITJES I PLANAS